

ZEECULENTA

21e jaargang 2012

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

Nieuwbouwproject "Cactushof Santa Laurentica" is gerealiseerd door:

Ferry Molenaar bv

kasonderhoud, renovatie en aluminium constructies

Buysballotstraat 5 BU 5
2693 BD 's-Gravenzande
Tel. 06 51 408 081
www.kasrenovatie.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

intratuin

HET GROENE WARENHUIS

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter/penningmeester
Sandra van Offenbeek	secretaris
Kees de Bonte	bestuurslid

Secretariaat:

Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofdredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **31 augustus 2012** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Neem je gezaaide planten mee die we gezamenlijk gezaaid hebben in maart, dan gaan we het resultaat bespreken.
5. Pauze.
6. **"Natuurlijk Noorwegen"**. Tonnie de Rijke neemt u een uur lang mee langs flora en fauna van zijn favoriete vakantieland.
7. Sluiting.

Ik hoop dat iedereen een fijne vakantie heeft gehad of anders nog moet krijgen. Tot ziens op de volgende vergadering.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

Agenda afdeling Zeeland 2012.

juli 2012	Vakantie, geen bijeenkomst.
31 augustus 2012	Beoordeling gezaaide planten. <i>"Natuurlijk Noorwegen"</i> door Tonnie de Rijke.
7,8,9 september 2012	ELK te Blankenberge.
28 september 2012	Algemene plantenkeuring.
26 oktober 2012	Plant van de maand <i>Turbinicarpus</i> , door Piet van de Vrede.
30 november 2012	<i>Ruta Norte-1</i> , deel 1 van een 8-delig beeldverslag van de Chili-reis van Tonnie de Rijke.
december 2012	Vakantie, geen bijeenkomst.
25 januari 2013	Jaarverslagen en bestuursverkiezing.

=====

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Verslag van de bijeenkomst op lokatie 29 juni 2012.

Rond kwart voor acht kwamen we aan te Sint Maartensdijk. We werden vriendelijk ontvangen door Robert en Teresa Wellens. Er was eerst een korte uitleg van wat we gingen zien. En toen mochten we mee naar Robert zijn domein. Zijn laboratorium. Er werd getoond hoe men begon met op kweek zetten van planten/stekken. Dit werd gezien door een raam, vanwege schimmels en bacteriën, die er anders bij konden. Wij doen dit ook, maar dan met stekken in grond, en dat wil natuurlijk wel eens mis gaan. Verder konden we door een raampje in cellen kijken waar ze verder opgroeiden. Na deze uitleg gingen we terug naar de ontvangstruimte waar we koffie of thee konden nuttigen. Waarna we een korte uitleg kregen van Teresa, uitleg van de kas dat haar domein was. Waar we alles konden vinden en dat we vooral niet aan de gekleurde stokjes mochten komen, want dan was haar systeem door de war. Hier deden we uiteraard een rondje met een doosje in ons hand. Die was al snel gevuld met een of ander plantje die we nog niet in ons verzameling hadden. Denk dat iedereen, we waren met 14 man aanwezig, met een gevuld doosje naar huis gingen. Na afloop sprak Teresa ons nog even toe, ze vonden het leuk dat we waren geweest, en kregen nog een plantje mee naar huis. Deze had de naam Haworthia cv. Zeeland's Pride. Deze word al over de hele wereld verkocht. Nadat we hun bedankt hadden gingen we weer huiswaarts. Namens het bestuur wensen we iedereen een fijne vakantie toe.

Secretaris Sandra van Offenbeek

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1930. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

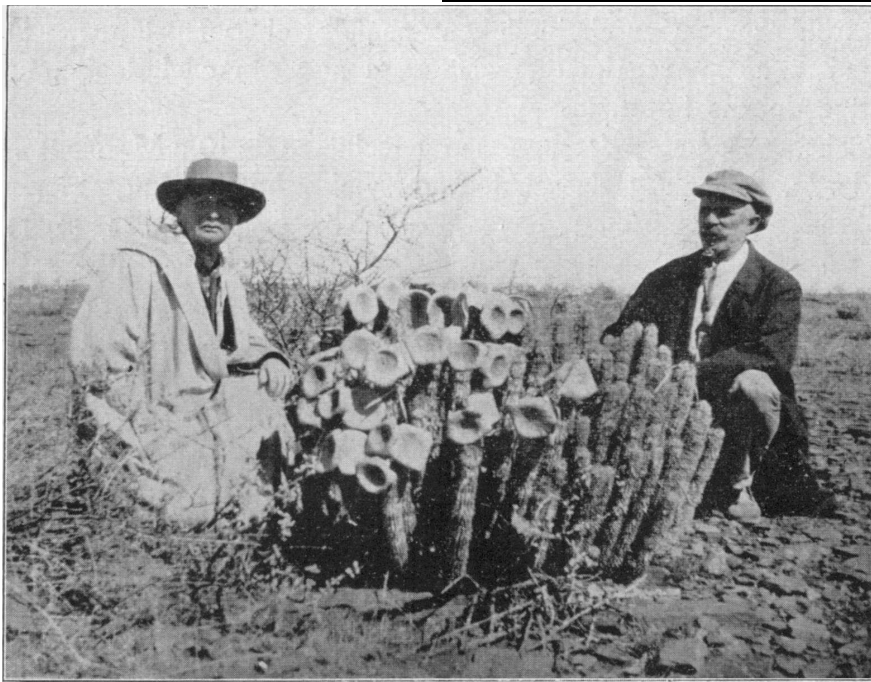
CORYPHANTA GRANDIFLORA
(BERGER).

Het is wel goed zoo af en toe eens de aandacht te vestigen op een oude, in het vergeetboek geraakte Cactussoort. Zoo gaven wij in den vorigen jaargang (Juni 1929, pag. 147) een beschrijving van *Opuntia pusilla* S. D. Thans reproduceeren wij een foto van *Coryphantha grandiflora* Berger, genomen naar een bloeiend exemplaar

op de kweekerij van Firma De Laet. *Coryphantha grandiflora* Berger werd in 1837 door Friedrich Otto van den botanischen tuin te Berlijn als *Mamillaria grandiflora* Otto beschreven naar een exemplaar, dat in 1830 reeds in den botanischen tuin aldaar aanwezig is. Later is de plant te gronde gegaan en alleen een goedgelijkende teekening hield de herinnering levendig aan deze zeldzame Mamillaria. Prof. Dr. Karl Schumann noemt deze plant wel in zijn Gesamtbeschreibung, doch beschouwt ze als de grootbloemige verscheidenheid van *M. conoidea* D. C., waaraan ze inderdaad na verwant is. Volgens het nieuwe boek „Kakteen” van Alwin Berger werd *Mamillaria grandiflora* Otto, hier als *Coryphantha grandiflora* Berger beschreven, in 1925 door den tuinbouwkundige H. Baum bij Jaumave (Tamaulipas, Mexico) teruggevonden. In de kweekerij van Firma De Laet bevinden zich meerdere exemplaren van deze soort, de bloemen welke diep violet rose gekleurd zijn, meten ongeveer 8 cm. in diameter. Wegens haar mooie groeiwijze en kleurrijke, groote bloemen, welke vrij gemakkelijk verschijnen, verdient deze Mamillaria meer bekendheid dan ze thans geniet. G. D. D.

HOODIA GORDONII (SWEET).

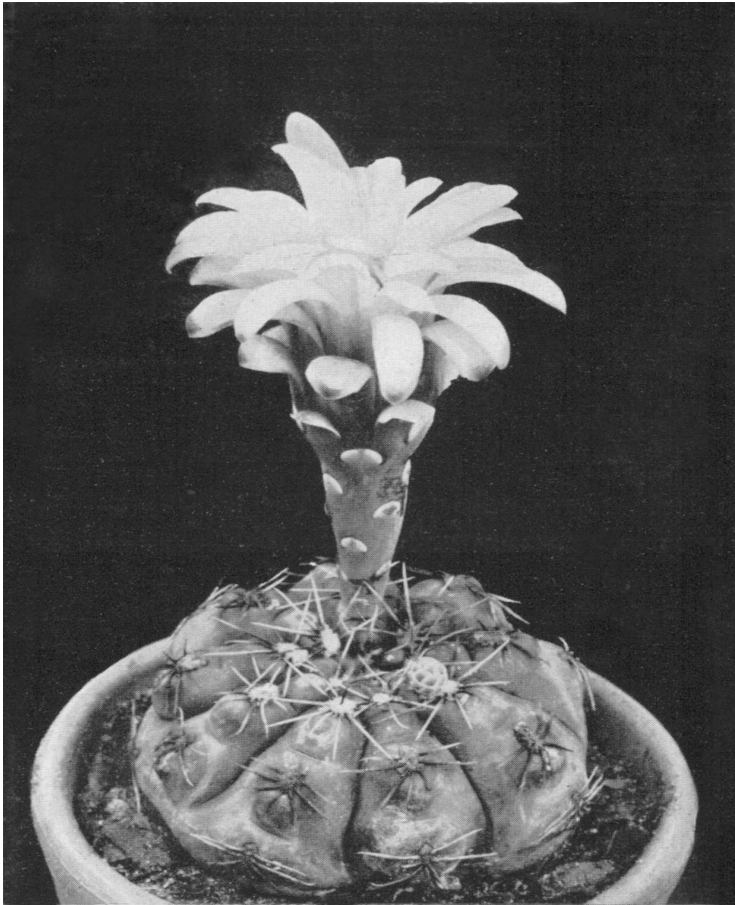

Het is al enkele jaren geleden, dat Prof. Kurt Dinter mij deze foto zond als een aandenken aan zijn bekende botanische onderzoekstochten door voormalig Duitsch Zuid-West Afrika. Velen onzer zullen de ook in onze bibliotheek aanwezige publicaties over die botanische reizen met belangstelling en bewondering hebben gelezen. Met belangstelling hebben wij het echtpaar

Dinter op diens reizen gevolgd, wij hebben de groote botanische kennis en stalen volharding bewonderd, waardoor het mogelijk is geworden, dat een groote menigte van uiterst zeldzame succulenten aan onze collecties kan worden toegevoegd. Wij hebben al die wondervolle Zuid-Afrikaansche gewassen bij de firma De Laet gezien, planten, van welks bestaan meenigeen van te voren nooit had gedroomd. Het is het echtpaar Dinter geweest, dat de Zuid-Afrikaansche succulentenflora, de laatste halve eeuw grootendeels in het vergeetboek geraakt, weer in het brandpunt der belangstelling heeft gebracht. Zóó zelfs, dat menigeen de succulenten uit Zuid-Afrika hooger schat dan die uit Mexico. Zoo zien wij dan hier het echtpaar Dinter neergehurkt bij een

plantengroep van *Hoodia Gordonii* Sweet, wel is waar reeds omstreeks 1830 voor het eerst in de nabijheid der Oranje-rivier in Groot Namoaqualand ontdekt, maar toch altijd een zeldzame gast gebleven. De plant is, zoo men weet, verwant aan de *Stapelia*'s, maar vormt veel krachtiger, *Cereus*-achtig geribde stammen, welke uit een dikker gemeenschappelijken paalwortel ontspringen. Deze ribben zijn op regelmatige afstanden met één c.M. lange, houtachtige doorns bezet. Dicht aan den top der stammen verschijnen de 10 c.M. groote, fijn geaderde, geelachtig-vleeschkleurige, vlak-schotelvormige bloemen. G. D. D.

ECHINOCACTUS PLATENSIS VARIETEIT TERWEEMEANUS (TEUCQ).

Hieronder geven wij de wetenschappelijke diagnose van een in 1908 door firma De Laet geïmporteerde nieuwigheid, welke haar naam ontving naar ons medelid de heer Arnold ter Weeme te Neede. „Lichaam der plant enkelvormig, vlak kogelvormig, tot 7 c.M. breed, aan den voet ineens schrompelend, geen uitloopers vormend, van boven iets ingedrukt. Kleur donker-groen met iets koperkleurigen weerschijn. Ribben 8 - 9, vlak, scherpe vormen makend, en door overdwarse kerven iets hoekig. Areolen op de hoeken, eerst wollig, later kaal. Randdoorns 5 - 7, tot één c.M. lang, dun, dikwijls iets gebogen, grijs gekleurd, aan den voet bruinachtig. Middendoorn ontbrekend, of zelden één, dan donkerder van kleur en korter. Bloemen uit de

jongste areolen, 5 c.M. lang en breed, slank trechtersvormig. Bloembuis 18 m.M. lang met meestal 6 kleine, afgeronde schubben, die rose gekleurd zijn, met witten rand. Buitenste bloembladen 6 m.M. lang, naar binnen geleidelijk tot 25 m.M., 6 m.M. breed, lijnvormig, met rondachtige spits. Kleur der bloembladen licht tot donker vuilrose, van binnen aan den voet diep rose tot rood; meeldraden van onderen rose, van boven witachtig met gele helmknoppen. Stamper dik en kort, van de zelfde kleur als de meeldraden, met 10 witachtige, nauwelijks zich opheffende stempels. Vrucht ovaal, 15 tot 30 m.M. groot, groen, met een gering aantal witte, smal gerande, 5 m.M. breede schubben bezet. Zaadjes één m.M. groot, dofzwart, kogelvormig met plat naveltje. Groeiplaats Argentinië bij Mendoza. Deze plant lijkt veel op *Echinocactus platensis* Speg., doch onderscheidt zich van deze door rose kleurige bloemen met den van binnen

rooden bloembuis. Zij werd in 1908 voor het eerst door den heer A. Teucq (firma De Laet) geïmporteerd en door deze benoemd naar den cactusverzamelaar ter Weeme te Neede. Wij wenschen den heer Ter Weeme van harte geluk met zijn petekind. Op de kweekerij van firma De Laet hebben wij den vorigen zomer een groot aantal bloeiende exemplaren van deze variëteit bewonderd. Zij groeien gemakkelijk en bloeien reeds als jonge plant dankbaar en rijk. Wij zijn er dan ook van overtuigd, dat deze nieuwe aanwinst binnen korten tijd in geen enkele verzameling zal ontbreken. Het is een echt liefhebbers plantje. G. D. D.

5 oktober 2011; Pichidangui - Los Vilos - La Serena (482 km./135 foto's)

Na een ontbijt met verse koffie in "onze" huisjes zijn we al om 9 uur in Los Vilos om de oceaan te fotograferen, de vissershaven, kunstwerken in het dorpje en de vele zeevogels die daar de rotsen onderschijten. Even na Los Vilos komen we bij een militaire controlepost en moeten ons paspoort laten zien en de chauffeur (Henk) zijn rijbewijs. Hebben we daar een halfuur Henk helpen uitkleden en zijn koffer te doorzoeken, want hij was zijn mapje met waardepapieren

kwijt, dus geen rijbewijs, geen paspoort en geen geld meer. Omdat dit het soldaatje te lang ging duren mochten we doorrijden, maar daarmee was ons (lees; Henk zijn) probleem niet opgelost. Zijn we helemaal teruggeraced naar ons laatste hotel in Pichidangui. En ja hoor, de beheerder had Henk zijn papieren op zijn bed gevonden, maar omdat er geen telefoonnummer bijzat kon hij ons niet bereiken. Een hele opluchting voor ons allen. Nou de Ruta5 weer opscheuren om de verloren tijd in te halen en om 12 uur maken we weer al een stop bij een cactusheuvel met oceaanzicht. Ook hier staan de cactussen te midden van een wilde bloemenzee. Tussen de bloeiende zuilen (*Trichocereus* en/of *Eulychnia*, ik heb het verschil nog niet zo goed door) vinden we ook een enkele *Neoporteria*. Heel opvallend zijn hier de soort aalbesjes die soms hele zuilen bedekken. Henk weet te vertellen dat dit de parasiet *Viscum* is. Heel apart is het ook om foto's van cactussen te nemen met de Stille Oceaan als achtergrond. Hiervan had ik al gedroomd, maar dat dit nu al in de eerste dagen zou gebeuren had ik niet verwacht.

We hadden eigenlijk gepland om begin van de middag Parque Nacional Fray Jorge te bezoeken (een oud Oernevelbos), maar omdat er langs de zandweg ernaartoe zoveel te zien is komen daar te laat aan om de rondrit van twee uur nog te maken. En wat zien we dan langs deze zanderige bergpas? Alweer een ongekend cactuslandschap met bloeiende *Trichocereussen*, *Eulychnia's*, voor het eerst een *Eriosyce ceratistes* en hele velden vol met oranje-geel bloeiende

Cumulopuntia's sphaerica. Die laatste zijn van die Opuntiaballetjes, als je er tegen schopt vliegen de balletjes overal en blijven ze ook overal (je broek bv.) aan vast zitten. Dit is goed voor de verspreiding van de soort. En, het blijft eentonig, net als gisteren ook hier een overweldigende wilde bloemenpracht. Soms zijn hele dalen of heuvels gekleurd door de wilde bloemen. Ik mag me gelukkig prijzen met mijn reisgenoten, want naast cactusliefhebber en hobbyfotograaf zijn we ook allemaal natuurliefhebber, zodat er ook regelmatig voor de wilde bloemenpracht gestopt wordt.

Zo tegen de avond nog een laatste stopje bij Totoralillo met zicht op Bahia Guanaqueros. En wat voor stopje! Naast al eerder gevonden *Trichocereus*, *Eulychnia*, *Neoporteria*, alles mooi in bloei, vinden we onze eerste *Copiapoa*! Nu we ze in het echt zien blijkt hoe moeilijk de naamgeving aan de hand van boeken te doen is. Omdat we vlakbij de stad Coquimbo in de provincie Coquimbo zitten schelden we deze planten uit voor *Copiapoa coquimbana*. Ze staan wel allemaal in bloei, maar alle *Copiapoabloemen* lijken wel echt veel op elkaar.

In de grote stad La Serena is het lastig zoeken naar een hotel en in het donker komen we terecht bij Apart Hotel Punto Verde, waar we een vierpersoonscabaña huren voor 50.000 Cp (€ 75). Niet helemaal wat we zochten, maar je moet wat. 's Avonds iets te eten zoeken leek ook al een crime, totdat we bij een supermercado Jumbo terechtkwamen. Dit was een Amerikaans grote supermarkt met bijbehorend restaurant, na inkopen te hebben gedaan hebben we hier gegeten. Het eten is vergelijkbaar met onze zelfbedieningsrestaurants, goed en genoeg en voor 25 euro eten en drinken we met z'n vieren. Nadeel van een vierpersoonshuisje is dat ik nu drie reisgenoten wakker houd met mijn gesnurk.

6 oktober 2011; La Serena - Choros Bajos - Carrizalillo - Domeyko - Vallenar (266 km./227 foto's)

Alhoewel we in een huisje zitten, krijgen we toch ontbijt, da's een meevaller. We gaan Ruta5 weer op en een kilometer of 15 voor El Trapiche duiken we het veld al om 9.30 uur in. Dit is de laatste keer dat ik het zeg, maar we komen hier weer al in een cactusparadijsje terecht. Voor het eerst zien we *Opuntia miquelii* en *Copiapoa* (nog steeds *coquimbana* of?), bloeiende *Cumulopuntia's sphaerica*, *Neochilenia* of *Neoporteria*, en *Eriosyce*. En dat allemaal weer overgoten met een sausje van wilde bloemenpracht.

Slechts een halfuurtje later stoppen we na de afslag bij El Trapiche richting Choros Bajos en doen weer al een nieuwe ontdekking. We vinden hier twee soorten *Copiapoa's* waarvan de ene geel en de andere dieprood bloeit. En in aantallen en groottes zoals ik ze nog nooit gezien heb. Naast de heel grote clusters staan er ook voldoende zaailingen in het veld, totdat we een miniplantje ontdekken dat een wel heel rare bloemknop heeft voor een *Copiapoa*, blijkt dat we een *Thelocephala* gevonden te hebben. Deze komt wel op mijn uitgebreide

vindplaatsenlijst voor, maar de kenners hebben ons verzekerd dat we deze miniplantjes toch nooit konden vinden! Kennis of beginnersgeluk? De tijd zal het leren. Door deze spectaculaire vondst zou ik helemaal vergeten dat je hier tussen de zuilcactussen loopt (*Eulychnia* en/of *Trichocereus*) en de bodem bedekt is met allerlei andere succulentjes.

Langs deze weg stoppen we nog een paar keer voor steeds meer planten, het lijkt wel of de *Copiapoaclusters* steeds groter worden. Ook zien we tegen de rotsen paarsbloeiende *Echeveria*'s en verderop in het veld bloeiende *Eulychnia*'s, *Opuntia miquelii* en *Cumulopuntia*'s *sphaerica*. Door de ingedeukte harige bloemknoppen ga ik nu ook verschil zien tussen een *Trichocereus* en een *Eulychnia*. Overal uit het dorre land verschijnen ineens bolgewasjes, zomaar ineens een stengeltje met bloemen aan in vele kleuren. Dikwijls hebben ze wat weg van onze *Amaryllis*, alleen deze kleuren verkopen ze niet in Nederland. Zo kort bij de kust, het lijkt wel een beetje op onze duinen maal factor 100, is het zand soms helemaal paars en geel gekleurd van de wilde bloemen. Heel fotogeniek.

In Choros Bajos nuttigen we onze lunch en fotograferen er lustig op los in het vissershaventje waar de schelpenvissers net terugkomen. Ze duiken hier hele grote schelpen op, lijken wel hele bolle oesters, die ter plekke schoongemaakt en ontschelp worden. Deze dingen bloeden met een soort paarsachtig bloed zodat alle witte schorten en laarzen mooi paars gekleurd zijn. Hele leuke bedrijvigheid, en wij lopen daar dan tussendoor, wat een avontuur en wat een lol, zoveel toeristen hebben ze hier nog niet gezien.

De "weg" (zandbaan) naar Carrizalillo kenmerkt zich door de wilde bloemenpracht met een enkele kruipende zuilcactus. En steeds met de oceaan op de achtergrond. Dit laatste heeft als nadeel dat het altijd waait, dus het onkruid staat nooit stil als je wilt fotograferen. Tuinman Aad kan het niet laten om een geelbloeiende *Amaryllis* proberen uit te graven om te kijken wat er nu onder zit. Op 15 cm. diepte kwam hij een bol tegen van wel 15 cm. doorsnede. Ondanks dat dit een gat in de Nederlandse *Amaryllismarkt* zou zijn hebben we hem maar laten zitten.

Terug op Ruta5 stoppen we nog een keer vlak voor Vallenar en vinden weer al *Copiapoa*'s, *Cumulopuntia*'s, *Opuntia miquelii* (hier bloeiend en veel blauwer dan eerder), *Neochilenia* of *Neoporteria* en *Echeveria*'s. Ik ben een hele poos op jacht geweest achter een hagedis/leguaan aan en eindelijk toen hij moe was heb ik hem close-up op de foto kunnen zetten, wat een mooi oranje/blauw/bruin beestje.

In Vallenar Hotel Cecil geboekt, hier staan de kamers als een soort huisjes achter het eigenlijke hotelgebouw. 's Avonds nog wat door de mooie (alleen een foeilelijke toren van constructiestaal) en gezellig drukke stad gelopen met veel bekijks en veel lol. En in een leuk restaurant een Chileense entrecote gegeten, dat ging er goed in.

(Wordt vervolgd)

Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

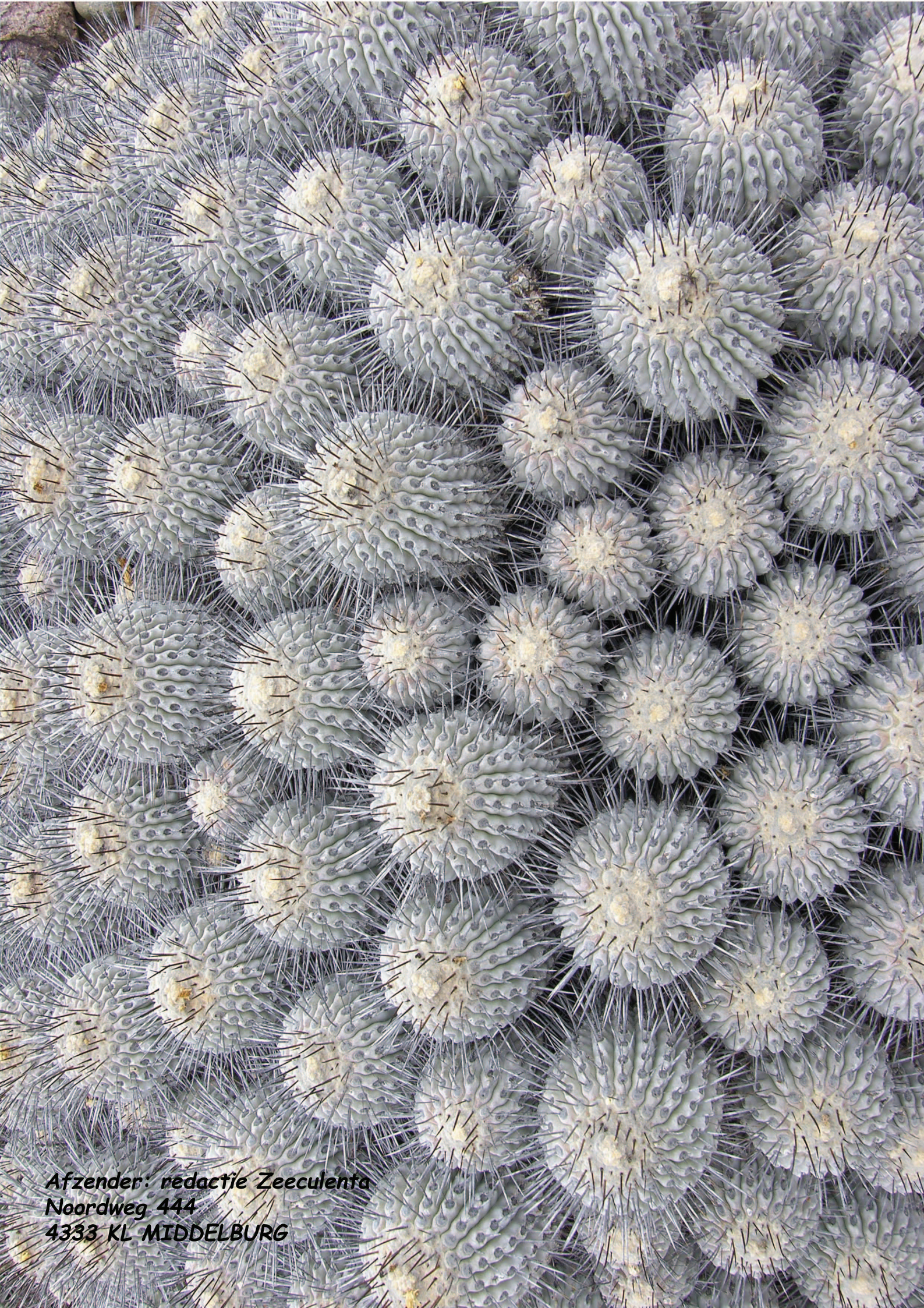
- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie Zeeculenta
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG